



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 113

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 februarie 2011

#### SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 17 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 <sup>1</sup> alin. 3, art. 281 <sup>2</sup> alin. 2 și art. 281 <sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă .....	2-3	10.	— Ordonanță de urgență privind abrogarea alin. (8) al art. 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat .....	12
Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .....	3-4	97.	— Hotărâre privind aprobarea Listei de tarife pentru verificările metrologice ale produselor preambalate, efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală .....	12-13
Decizia nr. 23 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .....	5-6	21.	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 25 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 din Codul de procedură civilă .....	6-7		— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret de către domnul Săndulache Ștefan-Cristian .....	13
Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă .....	7-8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 27 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .....	9-10	85.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Normelor metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.043/2010 .....	14
Decizia nr. 28 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă .....	10-11	95.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Metodologiei privind criteriile în baza cărora Ministerul Sănătății alocă prin transfer sume pentru cheltuieli de investiții de la bugetul de stat și din venituri proprii (accize) către autoritățile administrației publice locale pentru spitalele publice din rețeaua acestora .....	14-16
			★	
			Rectificări .....	16

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 17

din 18 ianuarie 2011

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281<sup>1</sup> alin. 3, art. 281<sup>2</sup> alin. 2 și art. 281<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281<sup>1</sup> alin. 3, art. 281<sup>2</sup> alin. 2 și art. 281<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Chiriță și Maria Chiriță în Dosarul nr. 26.371/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 26.371/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281<sup>1</sup> alin. 3, art. 281<sup>2</sup> alin. 2 și art. 281<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ion Chiriță și Maria Chiriță cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Deciziei civile nr. 1.034A din 30 octombrie 2009, pronunțată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, într-o cauză având ca obiect „revendicare imobiliară”.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și art. 24, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „se ajunge la situația în care se soluționează deodată două cereri de recurs, în condițiile în care cel puțin o cerere de recurs impune casarea hotărârii atacate cu trimitere spre rejudecare, partea fiind astfel lipsită de dreptul la dublul grad de jurisdicție în privința cererii de completare [...]”. De aceea, autorii excepției consideră că „art. 282<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă trebuia să prevadă că dispozitivul unei hotărâri în legătură cu care s-a solicitat completarea se va transpune, după soluționarea irevocabilă a cererii de completare, într-o unică hotărâre. Numai într-o asemenea reglementare legală se poate asigura un control judiciar adecvat, adică în condiții în care în fața instanței de control judiciar este clar dispozitivul hotărârii atacate.”

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281<sup>1</sup> alin. 3, art. 281<sup>2</sup> alin. 2 și art. 281<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 281<sup>1</sup> alin. 3: „*Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.*”;

— Art. 281<sup>2</sup> alin. 2: „*Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 281<sup>1</sup> alin. 3 se aplică în mod corespunzător.*”;

— Art. 281<sup>3</sup> alin. 1: „*Încheierile pronunțate în temeiul art. 281 și 281<sup>1</sup>, precum și hotărârile pronunțate potrivit art. 281<sup>2</sup> sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivit cărori completarea.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, precum și prevederilor cuprinse în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 281<sup>1</sup>, art. 281<sup>2</sup> și art. 281<sup>3</sup> din Codul de procedură civilă, cuprinse în secțiunea a VI-a „Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii” a cap. IV din titlul III al cărții a II-a, reprezintă norme de procedură referitoare la îndreptarea erorilor materiale din cuprinsul hotărârilor și încheierilor judecătorești, clarificarea înțelesului dispozitivului hotărârilor judecătorești sau completarea acestora.

Prin instituția îndreptării, lămuririi și completării unei hotărâri judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecății.

De asemenea, Curtea reține că textele de lege analizate corespund art. 126 alin. (2) din Constituție, din care rezultă că legiuitorul are libertatea de a institui reguli de procedură judiciară adecvate situațiilor procedurale pe care le reglementează, și nu aduc atingere normelor constituționale și convenționale invocate.

În speță însă autorii excepției solicită modificarea soluțiilor legislative criticate, susținând că „art. 282<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de

procedură civilă trebuia să prevadă că dispozitivul unei hotărâri în legătură cu care s-a solicitat completarea se va transpune, după soluționarea irevocabilă a cererii de completare, într-o unică hotărâre”.

În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, este inadmisibilă,

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

întrucât are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992: „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281<sup>1</sup> alin. 3, art. 281<sup>2</sup> alin. 2 și art. 281<sup>3</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Chiriță și Maria Chiriță în Dosarul nr. 26.371/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 22

din 18 ianuarie 2011

#### **referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

**Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Șoman într-o cauză penală.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Șoman în Dosarul nr. 2553.1.1/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2553.1.1/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat**

autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 115 alin. (4), deoarece, pe de o parte, „reglementarea infracțiunilor și pedepselor se realizează numai prin lege organică, nu și pe calea ordonanțelor de urgență”, iar, pe de altă parte, „ordonanțele de urgență se adoptă de Guvern numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, acesta având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. Autorul excepției arată că, printre altele, a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 35 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat, abrogat în temeiul art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ordonanță care în art. 77 preia reglementarea cuprinsă în art. 35 din decret. De asemenea, consideră că, „întrucât dispozițiile art. 77 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt neconstituționale, nici Legea nr. 49/2006 pentru aprobarea acesteia nu poate fi considerată în acord cu Legea fundamentală, tinzând la validarea unui act neconstituțional”. În final, autorul excepției arată că interesul pe care îl justifică în promovarea acestei excepții „rezidă în aceea că, în condițiile în care dispozițiile art. 77 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 vor

fi declarate neconstituționale, iar Decretul nr. 328/1966 a fost abrogat, infracțiunea reglementată de art. 35 din decret va fi considerată dezincriminată, deoarece textul abrogat nu a fost preluat concomitent de un alt act normativ valid”.

**Judecătoria Timișoara** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006, dispoziții potrivit cărora: *„Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai cu număr fals de înmatriculare sau de înregistrare se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”*

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, iar în urma renumerotării art. 77 alin. (2) a devenit art. 85 alin. (2), asupra căruia urmează să se pronunțe Curtea Constituțională.

Critica vizează motive de neconstituționalitate extrinsecă, și anume adoptarea ordonanței criticate cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 115 alin. (4).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate primi susținerea autorului acesteia conform căreia este neconstituțională reglementarea unor infracțiuni printr-o ordonanță de urgență, nesocotindu-se astfel prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție. În legătură cu acest aspect, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat în mod

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Șoman în Dosarul nr. 2553.1.1/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

constant că interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență.

De asemenea, din examinarea conținutului expunerii de motive la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea constată că au fost întrunite exigențele constituționale prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție pentru adoptarea ordonanței de urgență, și anume existența situației extraordinare și a urgenței reglementării. Guvernul a precizat în documentul menționat că „amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și mai complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în acest proiect de act normativ, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar pe de altă parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte”. Totodată, s-a arătat că promovarea unui proiect de act normativ asupra regimului circulației pe drumurile publice sub forma unei ordonanțe de urgență „a fost determinată de necesitatea reglementării pe baze noi și în acord cu noile reglementări europene, în cel mai scurt timp, a relațiilor sociale dintr-un domeniu foarte important pentru societatea românească, prelungirea procedurii legislative având consecințe nedorite, uneori dramatice, vizibile pe toate drumurile țării. Promovarea în regim de urgență este determinată, nu în ultimul rând, și de necesitatea îndeplinirii, la termenele convenite, a angajamentelor asumate de România în procesul de armonizare a legislației românești cu aquis-ul comunitar”.

În practica sa jurisdicțională, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în același sens prin Decizia nr. 245 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005.

Cu privire la critica dispozițiilor Legii nr. 49/2006, Curtea constată că adoptarea acestei legi s-a realizat cu respectarea art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, potrivit căreia *„Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)”*, acest din urmă text constituțional stabilind că *„Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere”*.

Astfel, potrivit art. III din Legea nr. 49/2006: *„Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.”*

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 23

din 18 ianuarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Smărăndița Bălănescu în Dosarul nr. 756/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 756/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Smărăndița Bălănescu într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Brigada de Poliție Rutieră.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1, 15, 16 și art. 21 alin. (1)—(3), „prin instituirea sarcinii probei doar pentru contestator, nu și pentru organul care a constatat contravenția și a aplicat măsurile sancționatoare fără nicio probă în acest sens, art. 31 lit. a) constituind baza legală pentru aplicarea sancțiunii, așa cum rezultă din procesele-verbale de contravenție încheiate în temeiul său. Ca urmare a acestei omisiuni a legii, se lasă la discreția organelor de poliție libertatea de aplicare a sancțiunilor și în consecință de a priva în mod abuziv cetățenii de dreptul de a conduce un autovehicul pe drumurile publice”.

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată, în esență, că „nu există un drept constituțional de a conduce un autovehicul pe drumurile publice, iar omisiunea legislativă nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că textul de lege criticat este constituțional.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: *„Participanții la trafic trebuie să respecte regulile de circulație, semnalele, indicațiile și dispozițiile polițistului rutier, precum și semnificația diferitelor tipuri de mijloace de semnalizare rutieră, în următoarea ordine de prioritate:*

*a) semnalele, indicațiile și dispozițiile polițistului rutier;”*.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art. 1 — *Statul român*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 21 alin. (1)—(3) — *Accesul liber la justiție*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, solicită modificarea și completarea dispozițiilor de lege criticate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Astfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează, pe de o parte, aspecte ce țin de modificarea textului de lege criticat, iar, pe de altă parte, aspecte ce țin de modul de aplicare a dispozițiilor de lege atacate. Eventualele abuzuri ale agenților constatatori, la care face referire în motivarea excepției și care constituie de fapt, cauza nemulțumirii autorului excepției, nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Smărăndița Bălănescu în Dosarul nr. 756/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 25

din 18 ianuarie 2011

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Popteanu în Dosarul nr. 3.688/303/2009 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.688/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Popteanu, contestator într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 30 alin. (1) și (2) și art. 53, deoarece impun persoanei fizice exprimarea orală în fața instanței pentru administrarea probei cu interogatoriu, în timp ce, în temeiul art. 222 alin. 1 din Codul de procedură civilă, persoanelor juridice le este permisă forma de exprimare în scris a răspunsurilor.

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 219 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Cel chemat va fi întrebat de către președinte asupra fiecărui fapt în parte.*”

*Cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecători, procurorul, precum și partea potrivit căreia pot pune de-a dreptul întrebări celui chemat la interogator.*

*Partea nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte. Ea se poate folosi însă de însemnări, cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.*

*Dacă partea declară că pentru a răspunde trebuie să cerceteze înscrisuri, se va putea soroci un nou termen pentru interogator.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de exprimare și

art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură referitoare la administrarea dovezilor, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident fără a fi încălcate prevederile sau principiile constituționale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Popțeanu în Dosarul nr. 3.688/303/2009 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent-șef,

**Doina Suliman**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIA Nr. 26**

**din 18 ianuarie 2011**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1  
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucia Tomuță în Dosarul nr. 01601/221/2008 al Judecătoria Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

**Prin Încheierea din 29 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 01601/221/2008**, Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Lucia Tomuță, pârâtă într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (2) și art. 124, deoarece „judecătorii se supun nu doar legii, ci și deciziei de recurs, dezlegărilor date cu ocazia soluționării acestuia”, astfel că „hotărârile date de către instanța de recurs trebuie respectate de către instanțele de fond, atât cu privire la problemele de drept dezlegate, cât și cu privire la necesitatea administrării probelor.”

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă fiind neconstituționale în partea referitoare la obligarea judecătorilor fondului de a respecta necondiționat hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate de aceasta.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătoria fondului.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 16 alin. (2) potrivit căroră „*Nimeni nu este mai presus de lege*” și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură referitoare la recurs, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, evident fără a fi încălcate prevederile sau principiile constituționale.

Asupra textelor de lege atacate, raportate la prevederile constituționale ale art. 124, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 332 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 12 februarie 2002, și Decizia nr. 360 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 7 martie 2003.

Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că principiul independenței justiției, consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție, derivă din separația puterilor în stat, din necesitatea existenței unui echilibru între autoritățile care exercită puterea în stat. Este imperios necesar ca instanțele judecătorești să fie la adăpost de orice ingerință și, în consecință, independența judecătorilor reprezintă o garanție fundamentală a exercitării drepturilor omului.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucia Tomuță în Dosarul nr. 01601/221/2008 al Judecătoriei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Referitor la controlul judiciar ce se exercită de către instanțele care soluționează căile de atac asupra instanțelor care au pronunțat hotărârile atacate, acesta nu reprezintă o limitare a independenței justiției, deoarece controlul judiciar este întotdeauna posterior, nefiind posibil să îl influențeze pe judecătorul care a pronunțat hotărârea supusă controlului judiciar.

Instituția controlului judiciar își găsește reazemul constituțional în dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală, potrivit căroră, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

Prin dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă se dă eficiență acestui text constituțional, deoarece fără obligativitatea îndrumărilor date de către instanța de control judiciar judecătorilor fondului, nu s-ar putea realiza finalitatea controlului, de asigurare a soluționării temeinice și legale a cauzelor. Dacă judecătorii de la instanța de fond nu ar fi obligați să se supună îndrumărilor instanței de apel sau de recurs, putând reitera erorile comise prin soluția ce a fost desființată, s-ar ajunge la exercitarea repetată a căilor de atac și la prelungirea duratei soluționării cauzelor în mod nepermis și astfel s-ar încălca cerința soluționării proceselor într-un termen rezonabil.

Dispozițiile legale criticate nu reprezintă o încălcare a independenței judecătorului prin faptul că, rejudecând cauza, acesta preia rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, deoarece îndrumările sunt date în cadrul activității jurisdicționale a instanțelor de grade diferite, pe cale de hotărâri pronunțate în urma unor dezbateri contradictorii. De asemenea, independența judecătorului de fond nu este știrbită prin faptul că, rejudecând cauza, adoptă rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, deoarece prin aceasta el nu se supune voinței unei autorități străine de cauza judecată, ci se conformează hotărârii judecătorești date în exercitarea competenței legale de control judiciar.

Pe de altă parte, Curtea a reținut că în toate legislațiile se admite intervenția instanțelor superioare în cadrul sistemului căilor de atac, aceasta neîncălucând principiul independenței justiției. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la noțiunea de „*instanță independentă*”, cuprinsă în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Hotărârea din 8 decembrie 1983 pronunțată în Cauza *Pretto și alții contra Italiei*).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**



## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 27

din 18 ianuarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Sorin Nica în Dosarul nr. 26.229/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 26.229/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Sorin Nica într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 24, întrucât, pentru ipoteza constatării faptei cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, prevăd o procedură administrativă de constatare a contravențiilor și de încheiere a procesului-verbal diferită față de situația constatării faptei direct și nemijlocit de către polițistul rutier în lipsa unor mijloace tehnice. În cazul reglementat de textul de lege criticat este înlăturat dreptul contravenientului de a formula obiecțiuni cu privire la conținutul procesului-verbal de constatare, pe când în cazul celorlalte contravenții agentul constator este obligat să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Contravenientul nu beneficiază de prezumția de nevinovăție în timpul etapei administrative în care i se aplică o sancțiune de către polițist, iar actul de constatare se întocmește în lipsa acestuia, astfel că nu are posibilitatea de a formula obiecțiuni cu privire la starea de fapt reținută de agentul constator.

**Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „(2) *Constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat textele de lege criticate prin raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, Curtea a constatat că dispozițiile de lege sus-citate sunt constituționale.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că acestea nu încalcă prevederile constituționale invocate. „Astfel, normele criticate se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și nu încalcă dreptul la apărare. Persoana contravenientă nemulțumită de sancțiunea aplicată prin

procesul-verbal de contravenție, indiferent dacă procesul-verbal de contravenție a fost încheiat în prezența sau în lipsa acesteia, are deschisă calea plângerii la instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia *«împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta»*, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, poate formula apărările pe care le consideră necesare. Curtea a subliniat în acest sens, în jurisprudența sa pronunțată cu privire la dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, legea-cadru în materie contravențională (de exemplu, Decizia nr. 96 din 4 februarie 2010 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 15 martie 2010), că, chiar dacă procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, atunci când este formulată plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu

trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, așadar și de a examina probele care stau la baza aplicării sancțiunii contravenționale, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, la care face referire autorul prezentei excepții, în motivarea acesteia. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește că *«instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării»*. Așadar, instanțele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine modificarea soluției pronunțate cu acel prilej, atât aceasta, cât și argumentele pe care s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Sorin Nica în Dosarul nr. 26.229/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 28

din 18 ianuarie 2011

### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Irinel Marinescu în Dosarul nr. 11.537/225/2009 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.537/225/2009, **Tribunalul Mehedinți — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Irinel Marinescu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 287 din 19 ianuarie 2010, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, în contradictoriu cu Marga Vasile, într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 21 și art. 24 alin. (1) și (2), precum și a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prin reglementările cuprinse în art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă este „privat de dreptul de a avea acces la justiție, de a beneficia de un tratament legal în fața legiuitorului, fiind abuzat în exercitarea drepturilor procesuale.” Consideră că „instanța de judecată, fără a solicita relații de la Evidența populației privind domiciliul, a emis o sentință nelegală, netemeinică și nulă, conținând o serie de neadevăruri bazate pe acte fictive.”

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Irinel Marinescu în Dosarul nr. 11.537/225/2009 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 90 alin. 1 și art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 90 alin. 1: „*Înmânarea citației și a tuturor actelor de procedură se face la domiciliul sau reședința celui citat. Când acesta are o așezare agricolă, comercială, industrială sau profesională în altă parte, înmânarea se poate face și la locul acestor așezări.*”;

— Art. 92 alin. 1: „*Înmânarea citației se va face personal celui citat, care va semna adevărîța de primire, agentul însărcinat cu înmânarea certificând identitatea și semnătura acestuia.*”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție și ale art. 24 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul la apărare, precum și a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră dreptul la un proces echitabil.

Dispozițiile de lege sus-citate sunt norme de procedură referitoare la citații și comunicarea actelor de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumit de soluția pronunțată de instanța de judecată. Așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează aspecte ce țin de modul de aplicare a dispozițiilor de lege atacate, care nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celei ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

# ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### ORDONAŢĂ DE URGENŢĂ

#### privind abrogarea alin. (8) al art. 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat

Având în vedere dispoziţiile alin. (8) al art. 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat, republicată, prin care se instituie pentru prima dată în reglementarea română o cauză de nepedepsire circumstanţiată la exercitarea unei profesii liberale cu legătură directă şi impact profund asupra activităţii judiciare, fiind în acelaşi timp singura de acest gen cu privire la o anumită categorie de subiecţi activi calificaţi — participanţi în calitate de instigatori sau complici la săvârşirea de către client a unei fapte prevăzute de legea penală,

ţinând cont de faptul că reglementările cu caracter general şi sancţiunea penală în mod special răspund unor nevoi constatate la nivel social, un astfel de text poate fi de natură să aducă prejudicii înseşi exercitării profesiei de avocat, punând la îndoială probitatea membrilor profesiei, care sunt, în egală măsură, vectori în procesul de stabilire a circumstanţelor cauzei şi dezlegării pricinii.

Având în vedere că elementele prezentate mai sus constituie o situaţie de urgenţă şi extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

**Guvernul României** adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

**Articol unic.** — Alineatul (8) al articolului 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, se abrogă.

PRIM-MINISTRU  
**EMIL BOC**

Contrasemnează:  
Ministrul justiţiei,  
**Cătălin Marian Predoiu**

Bucureşti, 9 februarie 2011.  
Nr. 10.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

#### privind aprobarea Listei de tarife pentru verificările metrologice ale produselor preambalate, efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituţia României, republicată, ale art. 35 alin. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 11 din Instrucţiunile de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcţie de masă sau volum”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 530/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Lista de tarife pentru verificările metrologice ale produselor preambalate, efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului industriei şi resurselor nr. 148/2002 privind aprobarea Listei de tarife pentru verificările metrologice ale produselor preambalate, efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 16 mai 2002.

PRIM-MINISTRU  
**EMIL BOC**

Contrasemnează:  
Ministrul economiei, comerţului  
şi mediului de afaceri,  
**Ion Ariton**  
Ministrul finanţelor publice,  
**Gheorghe Ialomiţianu**

Bucureşti, 2 februarie 2011.  
Nr. 97.

**LISTA DE TARIFE**  
**pentru verificările metrologice ale produselor preambalate, efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de**  
**Metrologie Legală**

Tarife pentru verificările efectuate prin măsurarea conținutului real și analiza statistică a loturilor de produse preambalate

Activitatea	Mărimea lotului (nr. bucăți)	Tarif pe lot (euro)
Verificarea prin măsurarea directă a conținutului real	până la 500*	73,31
	501... 3.200	109,96
	peste 3.200	143,56
Verificarea cu șablon a conținutului real (numai pentru verificări nedistructive)	până la 500	63,38
	501... 3.200	90,11
	peste 3.200	130,58
Verificarea prin măsurarea densității și calculul volumului real	oricare	130,58

NOTE:

1. Tarifele pentru verificările metrologice ale produselor preambalate sunt cuprinse în tabel și se referă la operațiunile de verificare metrologică efectuate prin măsurarea conținutului real și analiza statistică a loturilor de preambalate.

2. Încasarea contravalorii tarifelor se face în lei, pe baza cursului de schimb valutar euro/leu comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi din luna precedentă celei în care se face facturarea.

\* Minimum 100 de bucăți pentru verificările distructive.

## DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

### DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret de către domnul Săndulache Ștefan-Cristian**

Având în vedere Avizul favorabil nr. 874.537 din 10 februarie 2011 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Săndulache Ștefan-Cristian a funcției publice de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret,

în temeiul art. 15 lit. e) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2<sup>1</sup>) și art. 92 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**primul-ministru** emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Săndulache Ștefan-Cristian exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret.

PRIM-MINISTRU

**EMIL BOC**

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,  
**Daniela Nicoleta Andreescu**

București, 14 februarie 2011.  
 Nr. 21.

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

## ORDIN

### privind modificarea Normelor metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.043/2010

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale economice nr. Cs.A. 805/2011, având în vedere prevederile art. 191 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 62 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.954/2005 pentru aprobarea Clasificației indicatorilor privind finanțele publice și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

**ministrul sănătății** emite următorul ordin:

**Art. I.** — Normele metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.043/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 29 iulie 2010, se modifică după cum urmează:

— **La punctul 6 „Dispoziții finale”, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„(1) Serviciile medicale realizate de spitale peste valoarea contractată se facturează distinct.

Contravaloarea acestor servicii se prevede în bugetul unității sanitare atât la venituri, cât și la cheltuieli, în condițiile suplimentării, prin act adițional, a valorii contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate.”

**Art. II.** — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică și unitățile sanitare publice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

**Art. III.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,  
**Cseke Attila**

București, 7 februarie 2011.  
Nr. 85.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

## ORDIN

### pentru aprobarea Metodologiei privind criteriile în baza cărora Ministerul Sănătății alocă prin transfer sume pentru cheltuieli de investiții de la bugetul de stat și din venituri proprii (accize) către autoritățile administrației publice locale pentru spitalele publice din rețeaua acestora

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale economice nr. Cs.A. 1.278 din 10 februarie 2011, având în vedere prevederile art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 190<sup>5</sup> alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul sănătății** emite următorul ordin:

**Art. 1.** — (1) Se aprobă Metodologia privind criteriile în baza cărora Ministerul Sănătății alocă prin transfer sume pentru cheltuieli de investiții de la bugetul de stat și din venituri proprii (accize) către autoritățile administrației publice locale pentru spitalele publice din rețeaua acestora, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se alocă pentru dotarea cu aparatură medicală, reparații capitale, precum și pentru modernizarea, transformarea, extinderea construcțiilor existente, expertizarea, proiectarea și consolidarea clădirilor în condițiile prevăzute la art. 190<sup>5</sup> alin. (1) lit. b)—d) din Legea

nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

**Art. 2.** — (1) Pe baza metodologiei prevăzute la art. 1, o comisie de analiză constituită la nivelul Ministerului Sănătății, nominalizată prin ordin al ministrului, analizează solicitările spitalelor publice din rețeaua autorității administrației publice locale, pe categorii de cheltuieli, le evaluează și le prioritizează în ordinea descrescătoare a îndeplinirii criteriilor, în limita prevederilor bugetare aprobate cu această destinație în bugetul pentru anul în curs, și propune lista spitalelor publice beneficiare de sume alocate din bugetul Ministerului Sănătății.

(2) Lista unităților sanitare menționate la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) În raport cu strategia Ministerului Sănătății privind dezvoltarea infrastructurii și dotarea cu aparatură medicală a spitalelor publice din rețeaua autorității administrației publice locale, în situații temeinic fundamentate, lista unităților sanitare menționată la alin. (1) poate fi actualizată.

Art. 3. — (1) Metodologia prevăzută la art. 1 nu se aplică în cazul derulării unor programe anuale pentru dotarea și reabilitarea unor domenii medicale, prevăzute în strategia Ministerului Sănătății pentru dezvoltarea și modernizarea infrastructurii sanitare, aparținând spitalelor din rețeaua autorităților administrației publice locale.

(2) Sumele aferente derulării programelor menționate la alin. (1) se alocă prin transfer din bugetul Ministerului Sănătății, de la bugetul de stat și din venituri proprii (accize) către autoritățile administrației publice locale pentru spitalele publice din rețeaua acestora, în condițiile prevăzute la art. 190<sup>5</sup> alin. (1) lit. b)—d) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,  
**Cseke Attila**

București, 10 februarie 2011.  
Nr. 95.

ANEXĂ

## METODOLOGIE

### **privind criteriile în baza cărora Ministerul Sănătății alocă prin transfer sume pentru cheltuieli de investiții de la bugetul de stat și din venituri proprii (accize) către autoritățile administrației publice locale pentru spitalele publice din rețeaua acestora**

1. Prezenta metodologie cuprinde criteriile specifice domeniului sanitar și criteriile generale pe baza cărora se prioritizează solicitările de finanțare a cheltuielilor de investiții ale spitalelor publice aparținând rețelei autorității administrației publice locale pentru: dotarea cu aparatură medicală, reparații capitale, precum și pentru modernizarea, transformarea, extinderea construcțiilor existente, expertizarea, proiectarea și consolidarea clădirilor, în condițiile în care autoritățile administrației publice locale participă cu fonduri, conform prevederilor art. 190<sup>5</sup> alin. (1) lit. b)—d) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

2. Criteriile specifice domeniului sanitar în ordinea descrescătoare a priorităților sunt:

- a) dezvoltarea infrastructurii în domeniul sanitar;
- b) quantumul contribuției financiare din partea autorității administrației publice locale;
- c) existența în spitalul public a personalului cu competență în utilizarea aparaturii medicale;
- d) existența locațiilor necesare pentru instalarea/punerea în funcțiune, după caz, a aparaturii medicale.

3. Criteriile generale aplicabile domeniului sanitar în ordinea descrescătoare a priorităților sunt:

- a) dotările și investițiile care se finalizează în anul în care se alocă fondurile;
- b) investiții cu finanțare în anul precedent/anii precedenți și care se finalizează în anul curent în care se alocă fondurile;
- c) investiții cu finanțare în anul precedent/anii precedenți și care nu se finalizează în anul curent în care se alocă fondurile.

4. Evaluarea și prioritizarea solicitărilor transmise de către autoritățile administrației publice locale pentru reparații capitale, precum și pentru modernizarea, transformarea, extinderea construcțiilor existente, expertizarea, proiectarea și consolidarea clădirilor spitalelor publice din rețeaua acestora se efectuează

pe baza criteriilor specifice prevăzute la pct. 2 lit. a) și b), precum și a criteriilor generale prevăzute la pct. 3, după caz.

5. Evaluarea și prioritizarea solicitărilor transmise de către spitalele publice din rețeaua autorității administrației publice locale pentru dotarea cu aparatură medicală se efectuează pe baza criteriilor specifice menționate la pct. 2, precum și a criteriilor generale prevăzute la pct. 3 lit. a).

6. Pentru criteriile specifice, în concordanță cu strategia generală a Ministerului Sănătății de dezvoltare a unităților medicale, algoritmul de prioritzare este următorul:

a) pentru dezvoltarea infrastructurii în domeniul sanitar, algoritmul de prioritzare este următorul:

Se aprobă cererea de cofinanțare pentru acele proiecte ale autorităților administrației publice locale prin care se solicită fonduri pentru reparații capitale, precum și pentru modernizarea, transformarea, extinderea construcțiilor existente, expertizarea, proiectarea și consolidarea clădirilor, pentru spațiile cu destinație medicală ale spitalelor publice (UPU/CPU, camera de gardă, ATI, bloc operator, laboratoare, cabinete medicale, secții medicale etc.).

Pentru solicitările de reabilitare a altor tipuri de spații decât cele medicale, cofinanțarea din partea Ministerului Sănătății se aprobă numai în cazuri justificate;

b) pentru quantumul contribuției financiare din partea autorității administrației publice locale vor fi finanțate prioritar acele cereri de finanțare care prezintă un quantum mai mare decât limita minimă a contribuției financiare din partea autorității administrației publice locale prevăzută în Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Valoarea propusă a fi alocată de autoritatea administrației publice locale nu poate fi sub 3% din valoarea lucrărilor pentru reparații capitale, sub 5% din valoarea lucrărilor pentru modernizarea, transformarea, extinderea construcțiilor existente, expertizarea, proiectarea și consolidarea clădirilor și sub 5% din valoarea aparaturii medicale;

c) pentru existența în spitalul public pentru care se solicită fonduri privind dotarea cu aparatură medicală a personalului cu competență în utilizarea aparaturii medicale, spitalul anexează tabelul conținând numele și calificările personalului care poate folosi aparatul;

d) existența locației necesare pentru instalarea/punerea în funcțiune, după caz, a aparaturii medicale va fi declarată de spitalul public pe propria răspundere.

7. Pentru criteriile generale aplicabile domeniului sanitar, algoritmul de triaj este:

a) cel mai potrivit pentru finanțare, pentru dotările și investițiile care se finalizează în anul în care se alocă fondurile;

b) potrivit, pentru investițiile cu finanțare în anul precedent/ anii precedenți și care se finalizează în anul curent în care se alocă fondurile;

c) recomandabil, pentru investițiile cu finanțare în anul precedent/anii precedenți și care nu se finalizează în anul curent în care se alocă fondurile.

8. Criteriile specifice și generale menționate în prezenta metodologie sunt obligatorii în mod cumulativ pentru spitalele publice din rețeaua aparținând autorității administrației publice locale, conform pct. 4. și 5.

9. Pe baza criteriilor în ordine descrescătoare și în limita prevederilor bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Sănătății se întocmește lista spitalelor publice beneficiare de sume, care va fi supusă aprobării ministrului sănătății.

★

#### RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 79/2011 pentru numirea unui judecător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2011, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la articolul unic, în loc de: „Doamna Croitoru Cătălina-Genua ...” se va citi: „Doamna Croitoriu Cătălina-Genua ...”.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 520745